WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 22 29 MEI 1965

OOM DONALDS BRIEVENBUS

NELLIE Vos, Werkendam.
Wat ben jij verwend met je verjaardag, zeg! Hoe oud ben je nu geworden? Dag, Nellie, de groeten aan je zusje.
Anita Ariens, Nijmegen.
Heb jij die brief zelf geschreven, Anita? Dat vind ik erg knap voor een vijfjarig meisje! En wat een prachtige tekening heb je me gestuurd! Dag, Anita, krijg ik nog eens zo'n mooie tekening van je?
Els Duchateau, Maastricht.
Denk je er wel aan, Els, dat je die kauwgompapiertjes naar de kauwgomfabriek stuurt en niet naar DONALD DUCK? Van de kauwgomfabriek krijg je dan een speldje, wij kunnen je daar niet aan helpen! Dag, Els!
Hanny Lemmen, Overloon.
Je moet niet zo gauw kwaad worden, Hannie, want voor dreigementen word ik toch niet bang! Mag je nu weer met gymnastiek mee doen? Dag, Hanny!
Wanneer je schrijft naar Postbus 792, Amsterdam, vergeet dan niet duidelijk je naam en adres te vermelden en in de linkerbovenhoek van de envelop te zetten: OOM DONALDS BRIEVENBUS.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 15 zijn:
1e prijs: J. Vogel, Villerslei 118, **Schotenvaart (Blg.).**
2e prijs: B. v. Malsen, Pr. Wilhelminastr. 6, **Maurik (Gld.).**
3e prijs: J. en M. v. Leeuwen, **Aarlanderveen;** V., C. en Y. Hekkenberg, **Amsterdam;** A. en B. Nicolai, **Berkhout (N.H.);** A. Wardenier, **Stompetoren;** M. Wolvekamp, **Maarheeze;** R. Ruinard, **Uitgeest;** A. Aaftink, **Holten;** G. Geutjes, **Huisseling;** J. Hoekstra, **Sneek;** M. Bot, **Hansweert.**
4e prijs: I. Stikkel, **Ermelo (Gld.);** F. Nederlof, **Zwijndrecht;** A. v. Klaveren, **Barneveld;** B. v. d. Broek, **Rotterdam;** R. Sattler, **Beilen;** G. de Bruin, **Nigtevecht;** D. v. d. Berg, **Den Hulst;** R. Dalstra, **Doetinchem;** T. Oevering, **Midlum;** I. Ansems, **Hnoge Zwaluwe;** D. Koetje, **Groningen;** J. v. d. Kraats, **Ede (Gld.);** M. Langelaar, **'t Harde (Gld.);** T. Sluyter, **Zierikzee;** M. Kraak, **Oud-Beierland (Z.H.);** Henk Daamen, **Zeegse (Dr.);** T. de Wilde, **Terwolde;** N. v. d. Berg, **Hoofddorp;** N. Velzeboer, **Beemster;** B. v. Kooten, **IJmuiden.**

De oplossing van prijsvraag nr. 20 luidt: Kraan-Water-Emmer-Lepel-Snoer. Het woord is **RAMEN.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NR. 22

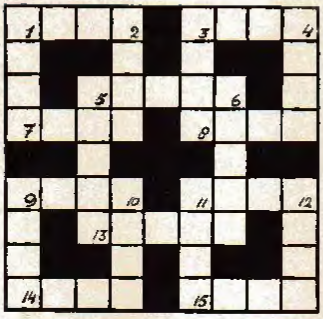

BIJ deze kruiswoordpuzzel staan allerlei figuurtjes getekend. Naast elk figuurtje staat een cijfer plus een H of een V. Als er bij een tekening 1 V staat, moet je het woord voor die tekening in het hokje waar het cijfer 1 in staat, verticaal (dat wil zeggen van boven naar beneden) invullen.
De eerste letter van dat woord komt in het hokje waar ook die 1 in staat. De volgende letter in het hokje daaronder, enzovoort.
Er kan bij een tekening ook 1 H staan. Je doet dan precies hetzelfde, maar dan horizontaal (dat is van links naar rechts). Bekijk alle tekeningen goed en zet de woorden dan in alle hokjes van het kruiswoordraadsel.
Al je alles klaar hebt, zul je merken dat in het kruiswoordraadsel hokje 13 H niet helemaal ingevuld is. Het woord dat daar moet komen, staat al ergens anders een keer. Zoek dat woord op. Heb je het gevonden, dan is dat de oplossing van deze puzzel. Schrijf dat woord op een briefkaart en stuur die vóór 3 juni naar **Donald Duck,** Postbus 792, Amsterdam. Schrijf duidelijk je naam, adres en woonplaats op de kaart en zet in de linkerbovenhoek: op lossing nr. 22, en daaronder wat je wilt hebben: een autoped of een horloge.

ONS ZIEKENLIJSTJE

ANNEMIEKE ADEMA

is 8 jaar en wil graag wat post ontvangen. Haar adres is: Academisch Ziekenhuis, Leiden.

ANJA DE BROUWER

is ook erg blij met kaarten en brieven. Haar adres is: Sanatorium De Klokkenberg (AC), Galderseweg 81, Breda.

ADDO KONING

is 3 jaar en houdt veel van dierenkaarten. Zijn adres is: Stichting Academisch Ziekenhuis, Kinderzaal Chirurgie, Pasteurstraat, Utrecht.

* * * *

COBA ANNINGA

is 9 jaar. Sturen jullie haar eens een brief of een kaartje? Haar adres is: Kinderpaviljoen, Huize Hemmen, Rijksstraatweg 63, Haren (Groningen).

WALT DISNEY

Otto van Drakenstein

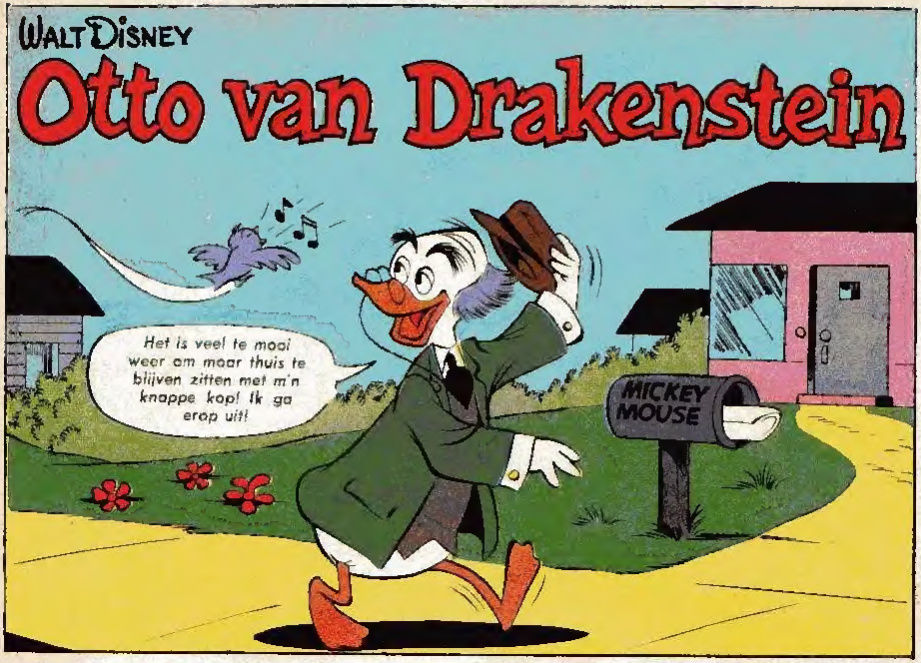

Oh! Dat is erg!
Als ze alleen maar naar me wou luisteren, dan zou ik zeggen dat het me spijt!
Ha! Het helpt nooit als je zegt dat het je spijt, zoiets moet je heel anders aanpakken!
Je moet weten wat er in een vrouw omgaat als je een geval als dit wilt oplossen! Ik heb een geweldig boek over dit onderwerp geschreven!
Ik heb het toevallig bij me — ik noem het „Meisjes"!
MEISJES
Wat een pakkende titel! Ik wil alles proberen!
Kom mee! Het eerste wat je moet proberen, is haar te vleien; dat doet 't altijd enorm goed!
Intussen . . .
Als er iets is waardoor ik een goed humeur krijg, is het een nieuwe hoed. Ik neem deze!
Als we bij Minnie zijn, moet je er alleen maar goed aan denken dat je met vleierij alles bereikt wat je maar wilt!
Ja, als ze tenminste naar me wil luisteren!
HOEDEN
Ik voel me zo fijn, dat ie zelfs tegen Mickey iets zou kunnen zeggen!

Kijk eens naar die idiote hoed op die ezel. daar word je vanzelf vrolijk van!
Oh, Otto — die hoed staat werkelijk alleen maar goed . .
. . . op het hoofd van een ezel!
Op het hoofd van een ezel! Zo!!!
Alleen maar goed op het hoofd van 'n ezel, hè?
Stik!
Oh, Minnie, maar ik had het niet over jou . . .
Je hebt gelijk! Het STAAT goed op het hoofd van een ezel!
ZE HEEFT IETS TEGEN ME GEZEGD!
Als kenner van het zwakke geslacht moet ik je helaas zeggen dat het in dit geval niets betekent!

Volgens dit uitstekende werkje — — gescheven door jeweet-wel-wie — — moeten we nu overgaan tot de „onverschilligheid": een probaat middel!
WEETJES
Ze past het tenminste op mij toe en het helpt uitstekend!
Nu, voorwaarts! Doe je best en „bewaar afstand"!
ZOEF!
Ze heeft me niet eens gezien!
Wat een sufferd!
Ik zal eens kijken hoe dat oude middel „jaloezie" werkt!
DAMES KLEDING
Deze japon, meneer?
Ja, en een pruik!

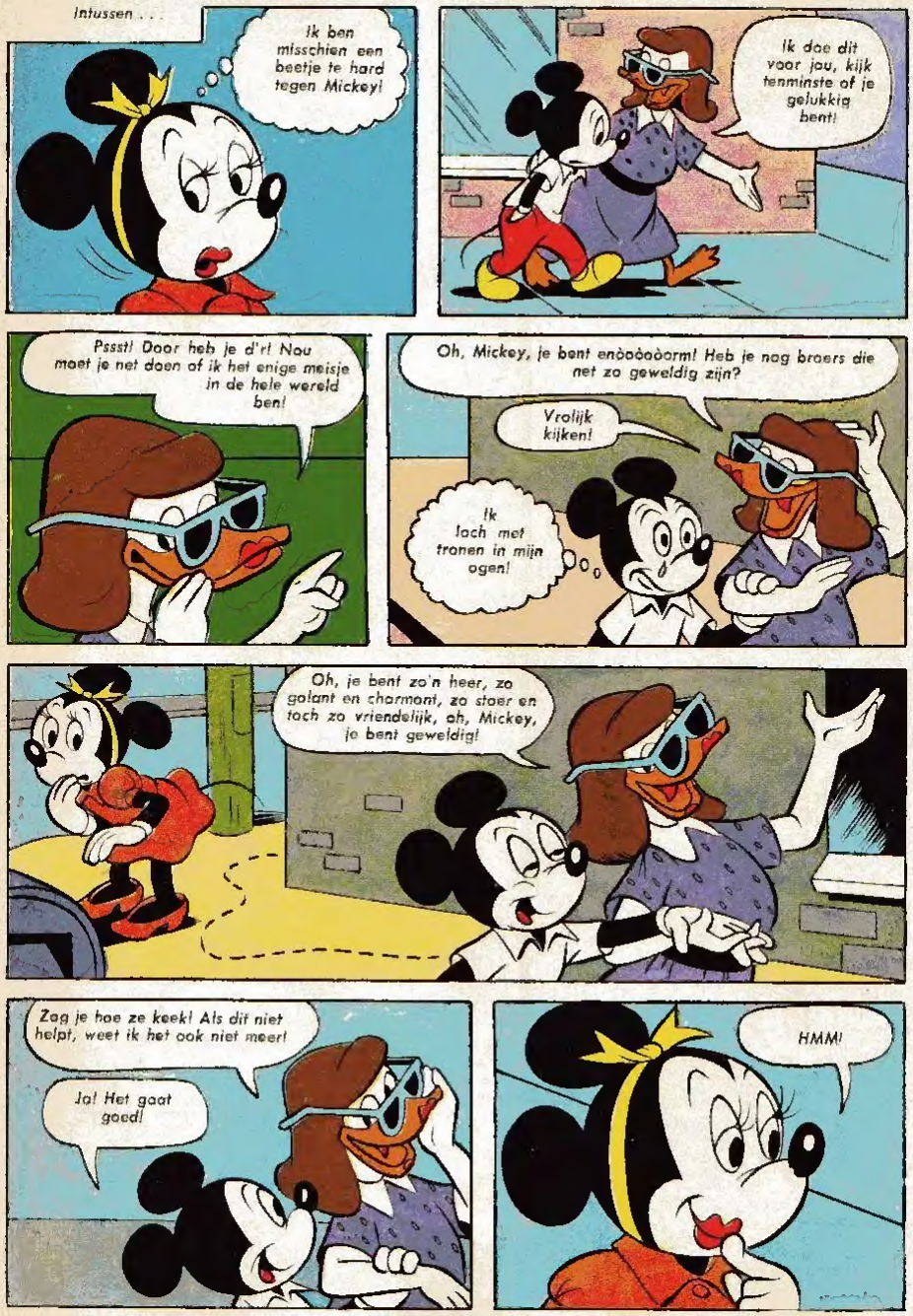
Intussen . . .
Ik ben misschien een beetje te hard tegen Mickey!
Ik doe dit voor jou, kijk tenminste of je gelukkig bent!
Pssst! Door heb je d'rt Nou moet je net doen of ik het enige meisje in de hele wereld ben!
Oh, Mickey, je bent enòoòoòorm! Heb je nog broers die net zo geweldig zijn?
Vrolijk kijken!
Ik lach met tranen in mijn ogen!
Oh, je bent zo'n heer, zo galant en charmant, zo staer en toch zo vriendelijk, oh, Mickey, je bent geweldig!
Zag je hoe ze keek! Als dit niet helpt, weet ik het ook niet meer!
Ja! Het gaat goed!
HMM!

OH, PROFESSOR DRAKENSTEIN!
Ja!
Wilt u me misschien vertellen waar u die beeldschone jurk hebt gekocht?
Oh, vind je hem mooi?
Oh, ja, ik vind hem geweldig en die pruik ook, het is de allerlaatste mode!
Als je ze zo leuk vindt, Minnie, mag je ze wel hebben, hoor! Ze stonden me toch niet zo goed!
Nou, ik zie jullie nog wel eens! Ik moet nu weer gauw naar mijn drukke bezigheden terug!
Wel wel!
Eh . . . uh . . . Minnie . . . ik wil je mijn verontschuldigingen aanbieden voor je verjaardag!
?!
Oh, dat was ik al helemaal vergeten, er is intussen zoveel gebeurd!
SMAK!
Zieza, Otto, ouwe jongen, je hebt 't weer klaar gespeeld! Ouwe koppelaar die je bent!

Dagobert Duck en de GROT VAN ALI BABA

Oom Dagobert, Donald, de neefjes en prof. Stofbijter wanen zich in het land van 1001 Nacht. Ze gaan op zoek naar de grot van Ali Baba en dan....

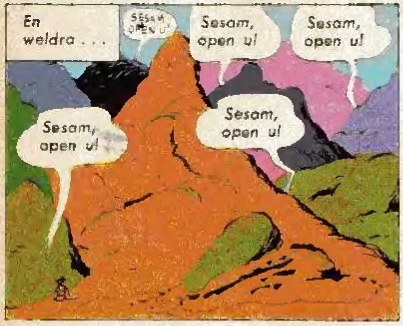

Een ROK-vogel heeft onze ezel gestolen!
Volg hem! Kijk waar hij heengaat!
Hij gaat de hoek om! Hij maakt zich al klaar om te landen!
Daar! Bij die vreemd gevormde rots!
Hij maakt het geluid van een papegaai!
Kraaa!
De rots ging open als een deur!
Zou DAT de grot van Ali Baba zijn?
Natuurlijk! Opeens begrijp ik het allemaal! De vogel zei: „Sesam open u!" in oudperzisch!
KNIP!
We kunnen die kreet nadoen en ook naar binnen komen! Vooruit, er opaf!
Ik ben er huiverig voor! Als daar een hele familie Rok-vogels woont, is het veel te gevaarlijk om binnen te gaan!
Ja . . . er moet een veiliger manier zijn om rijk te worden!

Wees toch niet zo bang! Er liggen daarbinnen vast een hoop veren! Ik heb een idee!
Weldra . .
Maar zo! Hier is de ingang! Hebben we allemaal een lucifer klaar? Professor, laat maar eens horen wat u kunt!
En nu naar binnen!
KRAA!
Terug! Terug! Bovenmaatse ezeldieven!
Kijk ze er vandaar gaan!
En kijk DAAR eens wat er allemaal voor ons klaar ligt! De SCHATTEN van ALI BABA! Hoe krijgen we die weg?

Bergen goud-stukken!
Kruiken vol smaragden, diamanten en robijnen!
Onze twee ezels zijn nog kiplekker! Ik zal ze halen en vol laden met al die rijkdom!
Pik de maaiste blinkers er uit! Straks zullen we de goedkopere spulletjes wel ophalen!
Ja... ik vraag me toch af die deur
Er moet een reden zijn waarom daar twee simpele papegaai-achtige kraten zo n zware deur apen draait!
Mis schien duwen de vogels de steen open!
Nee, ik geloof eerder dat het gebeurt door bepaalde tonen — zoals glas ook bij hoge tonen springt — we zullen zien!
We zijn allemaal gepakt en gezakt — zullen we gaan?
Ja... laat iedereen meenemen wat hij kan en weg wezen!
Terwijl wij aan het werk waren, is de maan opgekomen! Het is buiten zo licht als wat!
Oei! Zien jullie wat ik zie?

De vogels zijn door de achteruitgang gevlucht om ons bij de ingang op te wachten!
Naar binnen! We moeten ze of schrikken met de brandende veren! Vlug!
BENG!
Och! De vogel heeft „Sesam, sluit u!" geroepen!
Roep dan Sesam open u!
Ja!
De deur blijft gesloten!
Ik had dus gelijk! Door een bepaalde TOONHOOGTE trilt de grot open! Maar ik weet niet meer welke toonhoogte het is!
Vergeet het maar! Het haalt niets meer uit!
Oei! Ze hebben oom Dagobert, oom Donald en de professor meegenomen!
Nu zijn wij aan de beurt!
We zullen 'm! Het is drie tegen een!
ZOEF!

Klim langs zijn poten op zijn rug!
Hou je vast! Ik haal mijn zaklantaarn te voorschijn!
Hou je koest, kaalkop, anders zul je deze dodende straal niet overleven!
Door hem met die lichtstraal te dreigen kan ik hem sturen!
Stuur hem dan naar de andere vogels! We zullen ze bombarderen!
KLONK!
BONG!
KLENG!
Op de kop af met drie geweldige diamanten!
We zijn gered! Zachtjes landen, asjeblieft!
Hier komen de drie reddende „engeltjes"!
Wat een geluk dat onze vogel in de rui was!

We hebben tenminste WAT van de juwelen gered! Gelukkig!
Laten we nu maar gaan slapen! Van die vogels zullen we geen last meer hebben!
ZZZ
De volgende morgen
Hoe kan dat nou, jongens? Hier zijn we vannacht toch niet gaan slapen?
Dit is ons kamp bij de pijpleiding! Hoe kwamen we hier?
En hoe kwam onze TENT hier?
?
En waar is de professor gebleven?
En DIT is ook gek! Volgens mijn kalender-horloge is het nog steeds gisteren, terwijl het wel loopt!
We hebben dus maar één nacht geslapen! Nu snap ik het!
Er is nooit een professor geweest! Onze ezels werden niet gestolen! We zijn niet op zoek geweest naar schatten!
Wat we 't laatst WERKELIJK hebben gezien, waren die randtallende acrobaten! Ze draaiden VERSCHRIKKELIJK snel!
Hola!
Hoep!
Ze hebben ons zo in n DROOM TOESTAND gebracht!
En ze hebben me mijn geld ook afgenomen! Ik zei het toch al: wat je in Perzie tegenkomt kun je NOOIT vertrouwen!
En dan te weten dat ik de hele nacht een VELDFLES heb zitten omklemmen, denkende dat het de kruik met diomanten was uit de grot van ALI BABA!

Verteld door
AD VAN SEIJEN

Illustratie:
CAROL VOGES

de dubbelganger van JOEPIE JANSEN

JOEPIE Jansen was een echt buitenmannetje Op een dag had hij tegen zijn vrouw gezegd „Ik word ijsman, dan ben ik altijd op straat en je weet, daar houd ik van"
En dat had Joepie toen gedaan Nu liep hij met een ijswagentje door de stad De mensen kenden hem gauw, want Joepie gaf altijd dikke wafels Hij had plezier in z'n werk en de mensen in Joepie
Alleen één ding was wat vervelend De mensen zagen Joepie soms voor iemand anders aan „Dag, Bertus" zeidan ze dan „Ben je ijsman geworden?" En ze keken hem een beetje aan alsof hij niet zo'n brave was Alsof ze heel wat van hem wisten „Ik heet geen Bertus ik ben Joepie Jansen," antwoordde Joepie altijd Maar daar trokken die mensen zich niets van aan Joepie begreep dat hij een dubbelganger had iemand die verbazend veel op hem leek en die Bertus heette „Ik wou dat ik maar eens wist wie het was" zuchtte hij weleens tegen z'n vrouw. „Och," zei die, „het is heus niet zo erg Joepie Misschien is hat wel iemand voor wie de mensen bewondering hebben Dat is dan ook prettig voor jou"
Maar dat was helemaal niet waar. Op een morgen liep Joepie met zijn ijskarretje door de stad toen er een man op hem af kwam Hij zag er niet zo gunstig uit en lachte een beetje vals „Zo Bertus" vroeg hij, „ben je weer vrij? En heb je je leven gebeterd? Nou daar geloof ik niks van"

Verbluft zag Joepie hem na „Nu heb ik er genoeg van,' mompelde hij En hij wilde de man achterna om hem te vragen wat hij bedoelde en wie Bertus was Maar juist kwamen er twee andere mannen op hem toe Ze zagen er nog ongunstiger uit, Joepie herkende ze meteen aan hun tronies als boeven

„Luister eens, Bertus," begonnen ze, „we hebben eerlijk op je gewacht Maar nu ben je weer thuis Kom je vanavond in het park om de buit te verdelen? We hebben die lang genoeg verstopt"

Joepie luisterde stomverbaasd, Hij wilde eerst woedend worden en schreeuwen dat hij Joepie was Maar gelukkig bedacht hij zich nog gauw Joepie zette een echt samenzweerdersgezicht en spitste de oren „Sssstt " fluisterde hij, „niet zo luid Anders zullen de mensen het horen. Ik heb aldoor op jullie gewacht op een kans Ik had jullie adres niet Gelukkig dat jullie er nu zijn Hoe laat moet ik in het park komen?"

„Om acht uur, Bartus," antwoordden de dieven „Je moet naar de struiken achter de vijver gaan Daar hebben we alles verstopt Toen jij werd gepakt" Ze sloegen Joepie vol plezier op de schoudars Ze hadden niet door dat Joepie Bertus niet was.

„Ik zal er zijn," beloofde Joepie Toen liepen de twee mannen weg Joepie keek hen vrolijk na „Nu zal ik die Bertus een poets bakken" bromde hij „En die twee kereis ook Het zijn natuurlijk dieven Allemaal Ik snap ook al best wat er aan de hand is," dacht hij verder „Ze hebben ergens gestolen toen is die Bertus, die zoveel op mij lijkt, gepakt en in de gevangenis gestopt En toen hebben dia andere twee zolang de buit verstopt. Alleen jammer dat ze zich hebben vergist Omdat ik er ban!"

Joepie dacht er helemaal niet aan de politie te waarschuwen Hij wilda het alleen gaan opknappen Toen het donker was ging Joepie naar het park Met een waterpistooltje in zijn zak om de dieven schrik aan te jagen Het was precies acht uur toen hij bij de vijver was Joepie hoorde dat zachtjes „ppssstt!" werd geroepen tussen de struiken Het waren de twee mannen met wie Joepie 's morgens had gesproken Ze wenkten hem met een zaklantaarn tussen bet struikgewas

Even latar was Joepie bij ben. Toen zette hij toch wel evan grote ogen op Want tussen de struiken stond een kistje vol juwelen en andere dure dingen De mannen hadden het al opgegraven „Heb je een zak bij je?" vrongen ze Joepie.

Joepie trok opeens het waterpistooltje uit z'n zak „Ik was helemaal niet Bertus" antwoordde hij „Steek maar gauw jullie handen omhoog"

Maar daarvoor kregen de dieven zo gauw geen tijd Want opeens was het hele struikgewas vol lawaai Wel tien politieagenten sprongen de struiken binnen met zaklantaarns in hun hand

„Ha," riepen ze, „Bertus is er ook bij We zagen jullie het park binnengaan en we wisten natuurlijk dat Bertus gisteren uit de gevangenis was ontsnapt Dat is een goeie vangst" Ze keken naar de buit

Joepie wilda het allemaal gauw uit gaan leggen, hij stond nog met het waterpistooltje in z'n band Maar de agenten luisterden niet naar hem. Voor Joepie 't wist hadden hij en de twee andere mannen de handboeien aan Het waterpistooltje van Joepie lag zielig op de grond

Joepie begreep opeens dat het dom was geweest, niet de politie te waarschuwen Nu zagen ze hem echt voor Bertus aan Dat was het ergste van allemaal

Een poosje later zat Joepie op het politiebureau in een cel en het gaf niets wat hij al zei.

De politiemannen lachten hem gewoon uit toen hij zei dat hij Joepie Jansen was Ze wilden niet eens Joepies vrouw halen of menaen die hem kenden en wel wisten dat hij Joepie was

Zelfs toen de vrouw van Joepie de volgende dag eindelijk kwam met een foto van Joepie in haar hand, wilden ze hem niet loslaten

Joepie was in het park gearresteerd bij de buit en leek als twee druppels water op Bertus Boei die de vorige dag uit de gevangenis was ontsnapt

Pas toen twee dagen later Bertus Boei in een andere stad werd gepakt, lieten ze Joepie vrij

„Het was je eigen schuid," zei de politie tegen hem „Je leek te veel op Bertus Boei en je had nooit alleen naar het park mogen gaan, maar bij ons moeten komen Wij konden het ook niet helpen"

Nee, dat snapta Joepie zelf best Toen zei de politie nog dat Joepie een beloning kreeg omdat hij de buit tenslotte had ontdakt, en ze prezen hem voor z'n moedig gedrag

Erg gelukkig ging Joepie naar huis Maar die avond zei Joepie tegen zijn vrouw dat hij het vertikte om nog langer voor Bertus Boei te worden aangezien, vooral nu hij wist wie dat was

Een paar weken later had Joepie een flinke snor Toen zag niemand hem meer voor een ander aan en de mensen die hem kenden wisten toch wel dat hij Joepie Jansen was Bovendien stond de snor Joepie erg goed

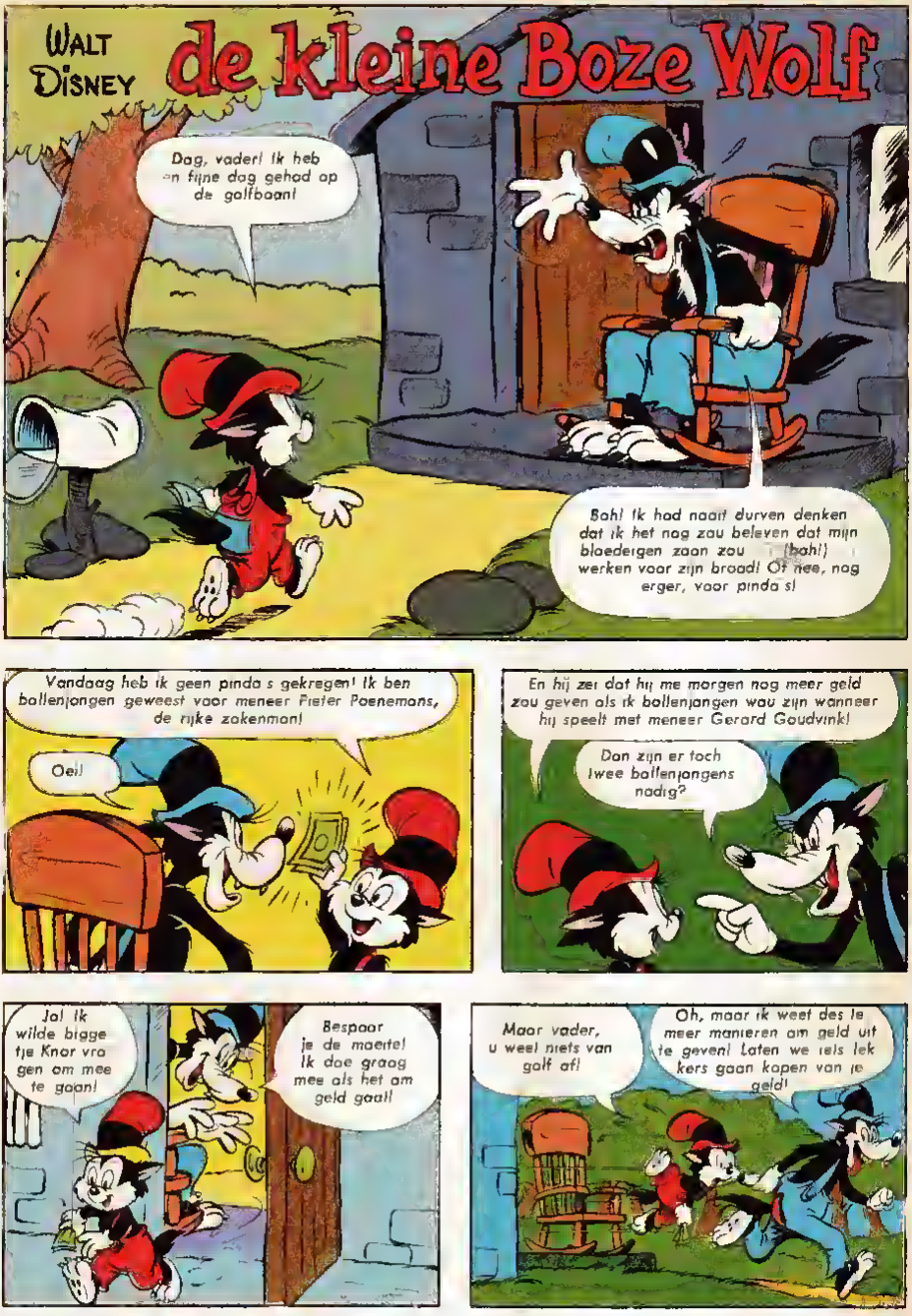
WALT DISNEY
de kleine Boze Wolf
Dag, vader! Ik heb een fijne dag gehad op de golfbaan!
Bah! Ik had nooit durven denken dat ik het nog zou beleven dat mijn bloedeigen zaan zou (bah!) werken voor zijn brood! Of nee, nog erger, voor pinda s!
Vandaag heb ik geen pinda s gekregen! Ik ben ballenjongen geweest voor meneer Pieter Poenemans, de rijke zakenman!
Oei!
En hij zei dat hij me morgen nog meer geld zou geven als ik ballenjongen wou zijn wanneer hij speelt met meneer Gerard Goudvink!
Dan zijn er toch twee ballenjongens nodig?
Jal Ik wilde bigge tje Knor vra gen om mee te gaan!
Bespaar je de moeite! Ik doe graag mee als het om geld gaat!
Maar vader, u weet niets van golf af!
Oh, maar ik weet des te meer manieren om geld uit te geven! Laten we iets lek kers gaan kopen van je geld!

De volgende dag....
Ik hoop dat u het goed vindt als ik mijn zoon help meneer!
Natuurlijk! Als u familie bent van Wolfje, vind ik het best!
Laten we beginnen, Pieter!
Bah!
Haha! Jammer!
Geweldig, Gerard!
Niet slecht Niet slecht
Ik zal er meteen heengaan en kijken waar de bal ligt!
Wat een ijver! Za zoon, za vader!
Ik heb u nog nooit zo ijverig gezien, vader!
Maar straks word ik dan ook vorstelijk betaald voor mijn ijver, let maar op! Ik zorg voor Paenemans
Vader! Wat doet u nou? U mag de bal van meneer Paenemans niet appakken!
Haha! En wie zal me dat beletten!
Ik ga dat dingetje alleen maar daar neerleggen waar het eigenlijk hoort!
Maar dat is bedriegerij!

Ja, en meneer Goudvinks bal achter een boom schoppen ook! Maar jij zult je ouwe vader toch niet verraden, he?
(Slik!) Ik kon mijn eigen vader niet verklikken!

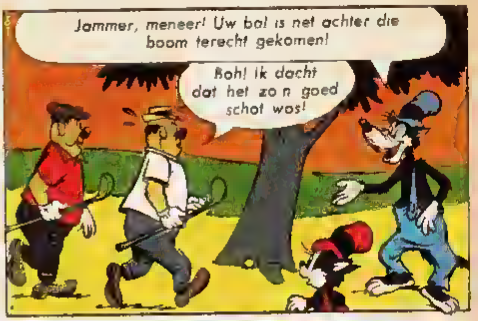
Jammer, meneer! Uw bal is net achter die boom terecht gekomen!
Boh! Ik dacht dat het zo n goed schot was!

Waar is mijn bal?
We konden hem in deze bosjes niet vinden! Misschien is hij naar de andere kant gerold! Ik zal even kijken!

Hier ligt ie!
Precies op de plaats waar vader hem liet vallen!

Zo gaat het gedurende het hele spel! Poenemons staat er steeds naast

En Midas „corrigeert" de ballen
10

De bal moet ergens op afgeketst zijn en springt terug! Hoe bestaat het!
10
Hm! Precies in de roos! Ongelofelijk!

Na het spel
Ik heb meneer Poenemans nog nooit zo slecht zien spelen! En ik vind het verschrikkelijk!
Haha! Ik voel me alleen maar fijn als ik m'n centjes krijg!
KLEED HOK

Ze zijn nu in het kleedhok Ze komen zo te voorschijn!
Ik zal de karretjes wegbrengen!

Bah! Ik wil je niet ronduit van bedriegerij beschuldigen, Pieter, maar ik speel nooit meer golf met je!
Maar Maar Gerard

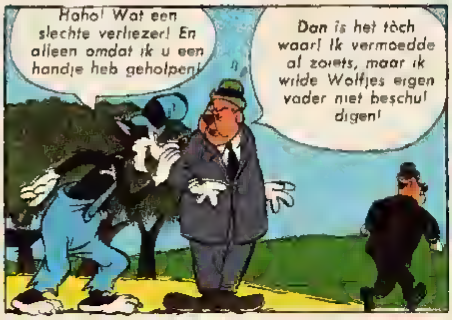
Haha! Wat een slechte verliezer! En alleen omdat ik u een handje heb geholpen!
Dan is het toch waar! Ik vermoedde al zoiets, maar ik wilde Wolfjes eigen vader niet beschuldigen!

Wat maakt het nou uit u hebt gewonnen!
Stommeling! Ik VERLIES nog liever dan op een oneerlijke manier te winnen!

Betekent dat dat u me niks betaalt?
Grrrr! O, jawel, ik zal het je betaald ZETTEN!

En
Vader! Wat is er gebeurd? Meneer Poenemans heeft mij geld gegeven!
Poenemans heeft mij een goede raad gegeven! Hij zei — dat ik het lef niet moest hebben om hier ooit weer te komen!

WALT DISNEYS
GOOFY
Mickey, kijk eens wat ik hier heb!
Ik heb een hangmat gekocht! Nu kan ik heerlijk lui in mijn tuintje in de zon liggen!
Maar waar wil je dat ding dan ophangen? Je hebt geen geen enkele boom in je tuintje!
Die heb ik ook al gekocht!
Wat? Die jonge boompjes? Maar je zult jaren moeten wachten tot ze groot genoeg zijn geworden om er een hangmat aan op te hangen!
Oh, dat geeft niks
Ik heb de tijd!

N
W
O
Z
GOEDE REIS!
Dit vakantiespel kun je met een paar vriendjes doen. Haal deze bladzij uit het blad en plak hem op stevig karton. Prik een paperclip met een punaise vast op het middelpunt van het kompas (linksboven). Nu legt iedere speler een knoop op het startpunt en laat om de beurt de paperclip ronddraaien. Blijft de clip op N(OORD) staan, dan moet hij zijn knoop naar het noorden verplaatsen enz. Als er geen weg loopt in de windrichting die de knoop aanwijst, moet de speler zijn beurt voorbij laten gaan. Wie het eerst op een van de vakantiebestemmingen (dus op een van de hoeken) is aangekomen, heeft gewonnen!
WOESTIJN
AUTO
TREIN
BUS
BERGEN
ONDERZEEËR
VEERPONT
RAKET
BOOT
START
LIFT
LUCHT-SCHIP
ROLTRAP
SKI LIFT
KABELBAAN
BALLON
METRO
STRAND
KAMP

de geuzentrouw van Stevijn Hazehart

door
TIM MARAN

Illustratie:
HANS KRESSE

Op de Zuiderzee woedt de zeeoorlog tussen de Watergeuzen van het Noorderkwartier en de Spaanse oorlogsschepen. Maar dan blijkt er iets afschuwelijks: onder de geuzen schuilt

VERRAAD

HOOG boven de polders tussen Hoorn en Enkhuizen joeg op pijlsnelle vleugels een duif voort Plotseling zwenkte zij want achter haar had een dunne, klaaglijke kreet geklonken In paniek dook de duif zijwaarts en omlaag en begon zij als het wars te zigzaggen, terwijl zij wanhopig uitkeek naar een bos waarin zij zich in veiligheid kon brengen Want de kreet was uitgestoten door een jagende valk!

Als een roestbruine kogel flitste de roofridder der hoge luchten achter zijn prooi aan, met felle bewegingen van zijn machtige, spits toelopende vleugels feilloos meezwenkend met elke vluchtbeweging van de duif Nog even — toen was daar een korte hevige worsteling in de lucht, veren dwarrelden rond en terwijl de messcherpe roofvogelklauwen zich in het tere vlees boorden, deed een snavel als een hakbijl zijn werk — en het was voorbij Met lome wiekslag keerde de valk terug, de levenloze duif bungelend in zijn klauwen.

Tien minuten later liet de valk zich met een zware klap en een korte wilde kreet op de dik behandschoende vuist van een man vallen die op een eenzaam gelegen, verlaten hoerderij even buiten Hoorn, al naar hem had staan uitkijken Met een valse triomfantelijke grijns pakte de man de duif Aan een van haar pootjes had de duif een kokertje en daarin stak een volgekrabbeld briefje „Zo," bromde de man terwijl hij de dode duif naar de valk goolde, „wij allebei wat — jij een lekker mals duifje en ik een belangrijke boodschap van de Watergeuzen in handen! Haha, we zullen ze krijgen, die patsers!"

Ja, want dat was het het drama in de vogelwereld, hoog boven de polders tussen Hoorn en Enkhuizen, was in werkelijkheid een piepklein onderdeeltje van de harde, genadeloze oorlog tussen de Lage Landen en de Spaanse onderdrukker De duif was een postduif der Watergeuzen, die een belangrijke boodschap van kapitein Jan de Witte moest overvliegen naar het geuzen-admiraalschap in Enkhuizen Maar er was VERRAAD in de naaste omgeving van de kapitein, en nog vóór de duif was opgelaten stond er bij die boerderij, even buiten Hoorn, al een man uit te kijken naar het overvliegen van de duif Op zijn vuist stond een jachtvalk, die speciaal was afgericht op het vangen van postduiven.

Die man stopte de geuzenboodschap terug in het kokertje en bevestigde dit daarop aan het pootje ven een elgen postduif, en wierp het dlertje daarna fladderend hoog in de lucht. Even kringde de duif rond, toen joeg zij snel weg — in de richting van Amsterdam In Amsterdam, dat in dia dagen nog aan Spaanse zijde stond was de Spaanse admiraliteit gevestigd Daar kregen ze dus de boodschap, die feitelijk bestemd was voor de geuzenadmiraal in Enkhuizen En de gevolgen bleven niet uit Toen kapitein Jan de Witte van Hoorn de volgende dag met een klein eskader van acht schepen uitzeilde rekende hij er vast op dat zijn admiraal Cornelis Dirckszoon zou komen met zijn vloot, samen konden ze een Spaans eskader in een val lokken en klop geven. Maar in plaats daarvan liep Jan de Witte zelf in een hinderlaag en hij kreeg zo'n verschrikkelijk pak ransel van de Spanjolen, dat hijzelf ternauwernood zijn schip en zijn eigen leven kon redden in een overhaaste vlucht Nou, je kunt je voorstellen wat een stemming er aan boord heerste! De geuzen waren verslagen, verbijsterd, wóédend „Die ellendelingen van Enkhuizen!" schimpte de oude Haan Knijpvuist „Hebben die ons effe in de steek gelaten! Hoe kun je nou ordentelijk oorlogvoeren als je eigen vrinden je het wind uit de zeilen nemen?" En daar waren ze het allen roerend over eens

Stevijn Hazehart zag nog witjes van schrik Oai, wat was het weer raak geweest, zijn oren tulften nog van het kanongebulder Toch zat ook hij te piekeren Het was duidelijk dat er iets niet klopte Schuw gluurde hij naar da kampanje. Daar ijsbeerde de schipper, Jan de Witte, die anders de rust in persoon was, zag er nu ook uit of-le niet tot tien kon tellen Logisch, hij snapte er ook geen biet van waarom de admiraal hem in de steak had gelaten. Hij had hem toch zat op tijd bericht gestuurd met een postduif En het wàs ook niets voor „Dolle Cornelis" Dirckszoon om zomaar weg te blijven! als er te knokken viel kwam-le doorgaans aan het hoofd van zijn vloot aanstormen!

Dreunend tegen de oplopende golven liep de *Dolfijn* op huis aan, gevolgd door de vlsr andere schepen, de drie andere waren reddeloos ondergegaan in de hal van het Spaanse kanonvuur En de schipper wist niet — en Stevijn wist het niet en Haan Knijpvuist niet, niemand — dat er vanaf het dek twee donkere ogen helmelijk en meesmuilend op hem waren gericht De ogen van de verrader!

En de verrader ging door met zijn ondermijnend werk Zijn eerste taak was, berichten die de geuzen onderling uitwisselden, te onderscheppen, waardoor de Spanjaarden precies op de hoogte kwamen van de plannen en vlootbewegingen dar Watergeuzen.

Je moet weten da verschillende geuzenvlotan op de Zuiderzee hielden in boofdzaak contact met elkaar via postduiven. En je weet hoa dat gaat wanneer ar bijvoorbeeld een boodschap van Hoorn naar Enkhuizen moet dan gebruikt men daarvoor een dulf die *in Enkhuizen thuishoort* Een postduif weet nl altijd feilloos de weg naar huis terug te vinden Daarom hadden de Watergeuzen in Hoorn altijd een aantal postduiven ult Enkhuizen in voorraad, en omgekeerd hadden de vrienden in Enkhuizen postduiven bij zich die in werkelijkhaid in Hoorn thuishoorden Zo konden ze elkaar altijd snel berichten sturen

Dat wist de verrader natuurlijk en daarom hield hij een speciaal oogje op deze berichten-uitwisseling En een keer maakte Stevijn, terwijl hij er als het ware met de neus bovenop stond, mee, hoe de verrader zijn slag sloeg om de Watergeuzen een gemene poets te bakken Dat zat zo In Hoorn stond, aan

de geuzentrouw van Stevijn Hazehart

Aan het begin van de pier, een huisje dat de Watergeuzen als een soort havenkantoor gebruikten. Er zaten een paar maats die iets meer in hun mars hadden dan het gewone scheepsvolk: ze konden lezen, schrijven, rekenen en hun hersens gebruiken. Zij zorgden voor werkvolk als een schip opgekalefaterd moest worden, beheerden de onderhouds en voedingsgelden en verzorgden ook de berichtendienst. Voor dit laatste beschikten zij over een groot aantal postduiven, die thuishoorden in de andere geuzenhavens van het Noorderkwartier: Enkhuizen, Medemblik, Lemmerhorn en zo meer. Goed — op een dag toen Stevijn langs 'kwam, riep Hannes de Smoorkop hem vanuit het havenkantoor aan. „Zeun, hoor es, vraag je schipper of-ie drie man voor me heeft. De duiven voor Enkhuizen raken op en 't motten nieuwe worden gehaald."
„Da's goed, Barend," zei Stevijn en hij begaf zich meteen terug aan boord van de *Dolfijn* om de boodschap over te brengen.
Schipper Jan de Witte knikte. „Zeg tegen de bootsman dat hij Blauwe Bas, Tjirk en Jasper Pardoes stuurt. Ze kunnen de kleine zeilviet nemen en vanavond, kort voor zonsondergang, vertrekken."
Nadat Stevijn de boodschap had doorgegeven aan bootsman Joost de Zeeuw, zag hij Pieter den Hont op zich toe kuieren. „Je hebt 't maar druk, zeuntje!" zei deze glimlachend. „Is 'r wat bijzonders aan de hand dat je bij de schipper moest zijn?"
„Och, niets bijzonders," flapte Stevijn Hazehart er nietsvermoedend uit. „Blauwe Bas moet vanavond met Jasper Pardoes en Tjirk naar Enkhuizen om nieuwe postduiven op te halen."
„O," zei seinjeur den Hont onverschillig, „is dat alles?", maar in zijn ogen flitste een sluwe, triomfantelijke blik, die Stevijn ontging.
De drie boodschappers kwamen de volgende avond heel laat uit Enkhuizen terug. Toen zij hun vlet onderaan de dijkbeschoeiing stuurden, hoorden ze zich uit het donker aanroepen. „Zijn jullie dat, Blauwe Bas?"
„Jawel, ikke," bromde Blauwe Bas. „Wie daar?"
„Ik, Pieter den Hont. Ik kwam net voorbij en zag jullie komen!"
De stem klonk zo terloops, dat geen mens zou hebben kunnen raden dat de spreker al de hele avond stiekem op de dijk naar hen had uitgekeken.
„Hoho, Pieter, dus jij bent het Mooi, pak 'an dit touw en leg ons effe vast, wil je?"
Brommend en scheldend klauterden de drie geuzen tegen de dijk op, elk een grote kooi vol fladderende duiven met zich mee sjorrend.
„Zo, dat zit er op! Nu gauw de duiven naar het havenkantoor gebracht, daarna kunnen we onze keel es doorspoelen. Sjonge jonge, wat snak ik naar een kroes bier, maats!"
Lachend zei Pieter den Hont: „Man, wat let je meteen een slok te nemen? Die dulven breng ik wel effe voor jullie weg!"
„Meen je dat, makker?" vroeg Tjirk aangedaan.
„Nou, wat graag!" En Blauwe Bas voegde er aan toe: „En als je de duiven hebt weggebracht, kom dan ook een kroes met ons meedrinken, Pieter. Ik trakteer!"
„Komt voor elkaar!" zei Pieter den Hont hartelijk. „Kijk, daar heb je de taveerne *'s Prinsen Vlagh* al, geef de kooien maar gauw hier!"
Nauwelijks evenwel waren de drie anderen in de taveerne verdwenen, of hij sloeg haastig en met een duivelse grijns om de mond een steeg in, beladen met de drie grote kooien. Opeens werd hij echter aangeroepen door een jongensstem, die hij maar al te goed kende.
„Bent u dat, seinjeur Den Hont?"
Jawel, hoor, het was Stevijn Hazehart, die onschuldig uit het duister opdoemde. Pieter den Hont onderdrukte een lelijk woord.
„Jawel, zeuntje, ik ben het. Wat doe jij nog zo laat aan wal?"
„O, ik most van de schipper een boodschap bij 'm thuis brengen dat-ie vannacht aan boord blijft. Waar gaat u naar toe? En wat doet u met al die duiven?"
Nieuwsgierig als een aap kwam Stevijn naderbij.
De leugens lagen Pieter den Hont reeds op de tong. „Deze duiven? O, die zijn van die kennis van me, je weet wel. Hij heeft 'r een stel van verkocht en ik zou ze wegbrengen, maar nou is die man niet thuis, en nou breng ik ze weer terug. Zo doende."
„Zal ik helpen dragen?" bood Stevijn ijverig aan.
Haastig wimpelde seinjeur Den Hont het aanbod af. „Neen, dank je, het gaat best zo. Nou, ik ga verder — ajuus, zeuntje!" en haastig verdween hij in de duisternis.
Een dom deuntje fluitend kuierde onze Stevijn de andere kant op, — èn miste zodoende de kans een einde te maken aan het verraad..... Want weet je wat er gebeurde? Pieter den Hont bracht de duiven rechtstreeks naar het huisje in het doodstille slopje achter de kerk. Daar werd met smart op hem gewacht, want nauwelijks had Pieter den Hont aangeklopt, of er werd opengedaan en een gespannen mannenstem fluisterde: „Heb je ze?"
„En óf!" fluisterde seinjeur Den Hont triomfantelijk terug. „Kijk hier maar es!"
„Schitterend!" zei de man verrukt. „Kom maar gauw binnen!"

In de achterkamer, waarvan de vensterluiken zorgvuldig waren gesloten, pakten ze de twintig postduiven uit de kooien. Daarna haalde de man twintig van zijn eigen postduiven en die stopten ze meesmuilend in de drie kooien.
„Zo," zei de man tevreden. „Wanneer de Watergeuzen nu berichten naar hun admiraal in Enkhuizen sturen, brengen deze zoete duiven ze rechtstreeks naar Amsterdam, naar onze Spaanse admiraliteit! En willen wij de geuzenadmiraal in Enkhuizen in een hinderlaag lokken, dan hoeven wij hem maar uit naam van schipper Jan de Witte een bericht te sturen! Ik vind dat we dat maar slim hebben bedacht, Pieter!"
„En óf!" grijnsde seinjeur Den Hont terug, terwijl hij de drie kooien met vervalste postduiven oppakte.
„Wij hebben de geuzen nu in onze hand. Het uur van de afrekening nadert en ik zal ervoor zorgen dat er niet veel de dans ontspringen!"

Een gemene gloed brandde in zijn ogen. En toen hij de deur uit stapte, had hij een val uitgezet voor de Watergeuzen die spoedig hard zou dichtklappen....

ditjes en datjes van Donald Duck

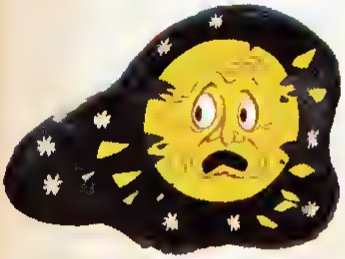

DE MAAN VERSLIJT

De maan vertoont erosie (afslijting), hebben de geleerden ontdekt. Ze verliest aan slijtagegewicht ongeveer 600 ton per dag, terwijl de aarde langzaam in omvang toeneemt door de stroom meteorieten uit de ruimte.
Over de maan behoeven we ons echter geen zorgen te maken, rekende de geleerde uit. Als de erosie op deze voet doorzet, zal het nog ongeveer 40 miljard jaren duren voordat de maan één tiende van haar gewicht heeft verloren.
Voorlopig kunnen we dus gerust nog „loop naar de maan" tegen elkaar zeggen.

HEB JE DIE AL?

IN het jaar 1682 werd vanuit het noorden de benedenloop van de Amerikaanse rivier de Mississippi verkend door de Fransman La Salle. Hij noemde het land langs de rivier „Louisiana", ter ere van zijn Koning Lodewijk XIV, en hij nam het gebied voor Frankrijk in bezit. Napoleon verkocht het later aan de Ver. Staten.
De naam Mississippi is Indiaans en betekent „opnemend alle wateren". De rivier is ruim 4200 km lang. Hij snijdt de V.S. precies in twee delen, ontspringt in Minnesota, niet ver van de Canadese grens, en stroomt vandaar naar het zuiden om uit te monden in de Golf van Mexico.
Toen er nog geen mogelijkheden waren voor wegvervoer, was de rivier bijzonder belangrijk voor het transport. Vooral toen omstreeks 1800 de stoomboten verschenen. We zien op deze postzegel een van de oude rivierboten uit de vorige eeuw, met twee lange zwarte schoorstenen en aan beide zijden een schoepenrad voor de voortbeweging.
Het rode holletje rechts stelt de ondergaande zon voor. Deze postzegel verscheen op 30 april 1962 ter herinnering aan het feit dat Louisiana zich toen 150 jaar geleden bij de statenbond had aangesloten.

MIST

Rikkie gaat 's morgens naar school terwijl er een dikke mist hangt.
Even later komt hy dolblij weer thuis met de juichkreet:
„Mama, de school is hélemáál foetsie!"

VERBORGEN BOMEN

Ergens staat in elk van deze zinnen de naam van een boom. Probeer ze alle drie te vinden.
1. Deze jurk kost meer dan tachtig gulden!
2. Ja, maar het is ook wol met dralon.
3. Of wil Gerda dat niet hebben?

TOERISTEN SPOOK

In Oostenrijk, ten zuiden van Passau, staat aan de Donau de oude burcht „Krämpelstein" en volgens de eigenaar en de vele toeristen die er in de vakantie logeren, spookt het er 's nachts als in geen ander kasteel.
Een Weens journalist onderzocht de zaak en schreef in een lang krantenartikel dat al die spookverhalen van „Krämpelstein" puur bedrog inhielden.
De burchtheer daagde hem voor de rechter. Deze veroordeelde de journalist tot een hoge boete wegens laster omtrent het „Krämpelsteinspook".

Op! boomen den, olm, wilg

TOM POES en de SCHAT-SCHERVEN

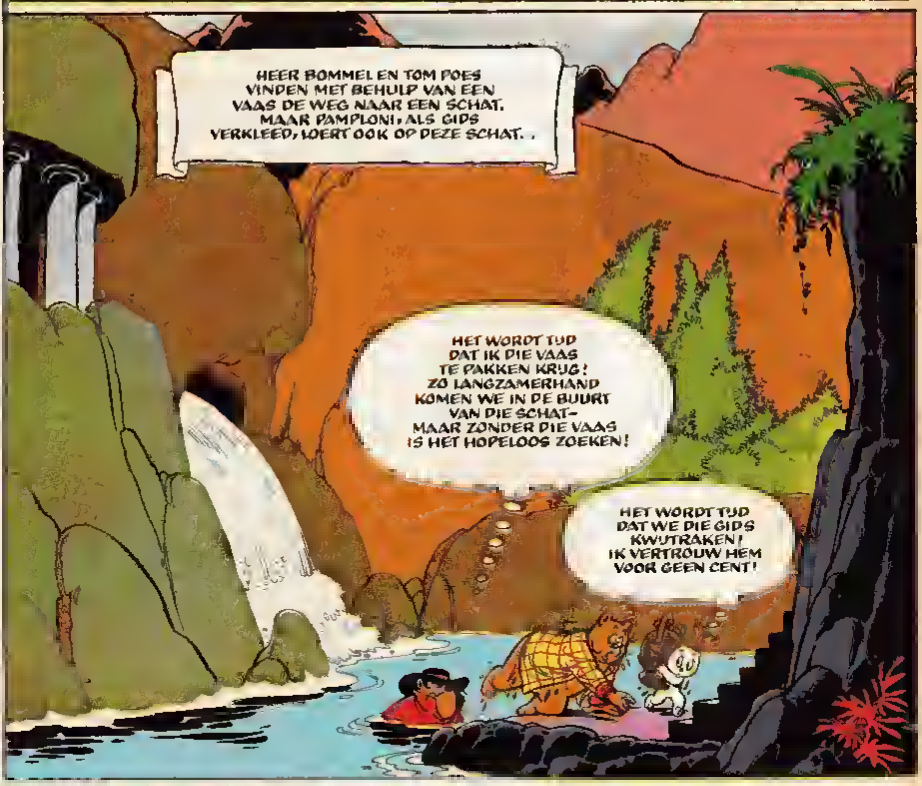

LOPEN, HEER OLLIE!
HET IS PAMPLONI!
GRRR! IK ZAL JULLIE KRUGEN!
WAT EEN ONRUST! DAT VALT MAAR OVER MIJN VOETEN EN TREKT AAN MIJN MOUWEN EN...
KOM HIER! IK ZAL JULLIE TOT MACARONI DRAAIEN!
DIE DREIGING GAF HEER BOMMEL DUBBELE KRACHT...
MA-MA-MACARONI?!?
N-NEE!
HO!
HELP!
HEER OLLIE! WE MOETEN BIJ ELKAAR BLIJVEN! DIT IS EEN DOOLHOF!
VOLG ME, TOM POES! DIE MAN IS GE-GEVAARLIJK!
HEER OLLIE! WAAR BENT U?
HIER DIE VAAS!
VOLG ME!

W-WAAR IS IEDEREEN? TOM POES HEEFT ME IN DE STEEK GELATEN! IK STA ER ALLEEN VOOR!
GEEF ME DIE VAAS!
HEER OLLIE, HEER OLLIE!
WAAR BENT U?
H-HIERHEEN, J-JONGE V-VRIEND!
IK WIL DE VAAS!
HIER ZIT IK NU- EEN DOLEND HEER! EENZAAM EN VERLATEN- EN NIEMAND BEGRIJPT WAT IK BEDOEL.
NEEMT U DE VAAS, HEER OLLIE! IK ZAL PROBEREN PAMPLONI WEG TE LOKKEN!

DONALD DUCK -- Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor post-abonnementen à / 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **Nederlandse Antillen** en **Suriname:** / 14,40 per jaar. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396184. P.C.R. 86491. Prijs 6 fr. **Overig Buitenland:** / 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1965 Walt Disney Productions

Mieke en Wouter
VAKANTIE WEDSTRIJD
WIE BOUWT HET MOOISTE ZANDKASTEEL
1e PRIJS: EEN FIETS
MILKY WAY
WAT ZIJN WE ORIGINEEL, HÈ, MET ONZE SFINX...
DIE FIETS WORDT VOOR ONS!
HALLO, JONGELUI! EEN VERRASSING! WE ONDERBREKEN EVEN HET WERK VOOR MILKY WAY!
JURY
WAT? MILKY WAY?
LOPEN!
VLUG!
OPZIJ!
HEERLIJK!
MM FAVORIET!
HOERA!
PLOF
BLAP
VLOP
ACH, MILKY WAY! DAAR GA IK EENS RUSTIG VAN GENIETEN!
EN TENSLOTTE: EEN FIETS HEB IK AL!
IK DENK, DAT IK MAAR EENS NAAR HUIS GA!
HEERLIJK!!! NJUM!
SMIKKEL SMAK!
Milky Way
MILKY WAY IS FIJN VOOR DE LEKKERBEK EN LATER AAN TAFEL HEB JE TÖCH NOG TREK!